II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets forordning (EØF) om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler

(92/C 57/12)

KOM(91) 523 endelig udg. — SYN 379

(Forelagt af Kommissionen den 17. februar 1992)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen og i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; det indre marked indebærer et område uden indre grænser med fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

indbyrdes afgivelser mellem medlemsstaternes bestemmelser kan være til hinder for det fælles markeds funktion, hvorfor der bør fastsættes en procedure for vedtagelse af harmoniserede fællesskabsregler;

forurenende stoffer kan komme ind i levnedsmidler på alle stadier af fremstillingen indtil forbruget,

det er vigtigt af hensyn til den offentlige sundhed at holde disse forurenende stoffer på niveauer, som er toksikologisk acceptable,

yderligere restriktioner bør iagttages, når dette kan ske gennem god erhvervsmæssig praksis; overensstemmelse med sådan praksis kan kontrolleres effektivt af de offentlige myndigheder takket være deres personales faglige uddannelse og erfaring,

denne forordning berører ikke anvendelsen af bestemmelser, der er fastsat som led i mere specifikke fællesskabsforskrifter;

medlemsstaterne skal notificere udkast til tekniske standarder og forskrifter for levnedsmidler til Kommissionen, herunder regler om forurenende stoffer, i henhold til Rådets direktiv 83/189/EØF (1), senest ændret ved Rådets direktiv 88/182/EØF (2), og notificeringsproceduren i nævnte direktiv skal fortsat gælde for levnedsmidler;

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler skal rådspørges om alle spørgsmål, som kan få virkninger for den offentlige sundhed;

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. I denne forordning fastsættes proceduren for udarbejdelse af regler om forurenende stoffer i levnedsmidler.

2. Denne forordning berører ikke anvendelsen af bestemmelser, der er fastsat som led i mere specifikke fællesskabsforskrifter.

Artikel 2

I denne forordning forstås ved »forurenende stof« ethvert stof, som ikke forsætligt er tilsat levnedsmidler, og som er til stede i et levnedsmiddel som et resultat af produktion, fremstilling, forarbejdning, tilberedning, behandling, pakning, emballering, transport eller oplagring af levnedsmidlet eller som et resultat af miljøforurening.

(1) EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8.
(2) EFT nr. L 81 af 26. 3. 1988, s. 75.

Artikel 3

1. Ingen levnedsmidler må markedsføres, når de indeholder et forurenende stof i et omfang som er toksikologisk uacceptabelt.

2. Ydermere skal forurenende stoffer holdes på et niveau, der er så lavt, som det rimeligt kan opnås gennem god praksis på alle de stadier, der er nævnt i artikel 2.

3. Hvor det er nødvendigt for gennemførelsen af stk. 1, skal der etableres maksimumstolerancer for specifikke forurenende stoffer i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 8.

Disse tolerancer skal vedtages i form af en ikke-udtømmende fællesskabsliste og kan indeholde:

— forskellige grænser for samme forurenende stof i forskellige levnedsmidler

— analysedetektionsgrænser

— henvisning til den metode for prøveudtagning og analyse, der skal anvendes.

Artikel 4

Som fravigelse af artikel 10 i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter, senest ændret ved Rådets direktiv 88/182/EØF, skal udkast, underretning om tekniske standarder og forskrifter vedrørende forurenende stoffer fortsat ske i henhold til procedurerne i artikel 8 og 9 i nævnte direktiv.

Artikel 5

Foranstaltninger, der kan indvirke på den offentlige sundhed, vedtages efter høring af Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité.

Artikel 6

1. Når en medlemsstat som et resultat af nye oplysninger eller en nyvurdering af eksisterende oplysninger har god grund til at mene, at et forurenende stof i levnedsmidler, selv om det er i overensstemmelse med denne forordning eller med særforordninger, der er vedtaget i henhold til denne forordning, frembyder en fare for den menneskelige sundhed, kan denne medlemsstat midlertidigt suspendere eller indskrænke anvendelsen af de pågældende bestemmelser på sit område. Den pågældende medlemsstat underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom og angiver begrundelsen for sin beslutning.

2. Kommissionen gennemgår hurtigst muligt de af den i stk. 1 nævnte medlemsstat angivne grunde i Den Stående Levnedsmiddelkomité og afgiver straks udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

Artikel 7

Medlemsstaterne må ikke forbyde eller indskrænke markedsføring af levnedsmidler, som er i overensstemmelse med denne forordning eller særforordninger, der er vedtaget i medfør af denne forordning, af grunde, som vedrører de aspekter, der dækkes af bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 8

1. I de tilfælde, hvor den i denne artikel fastsatte procedure skal følges, bistås Kommissionen af Den Stående Levnedsmiddelkomité, der er nedsat i henhold til afgørelse 69/414/EØF (1), og som har rådgivende karakter, i det følgende benævnt komitéen.

2. Formanden forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komiteen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter, i givet fald ved afstemning.

3. Udtalelsen optages i mødereferatet; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødereferatet.

4. Kommissionen tager størst muligt hensyn til komitéens udtalelse. Den underretter komitéen om, hvorledes den har taget hensyn til dens udtalelse.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. januar 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

(1) EFT nr. L 291 af 19. 11. 1969, s. 9.